

økonomiske Formaal. Som en Paaskønnelse for den Del af hans Virke modtog han i 1931 Det kgl. danske Landhusholdningsselskabs største Sølvbæger. Jens Hvidbergs Interesser indskrænkede sig imidlertid ikke til landøkonomiske Foretagender alene. Gamle, syge og fattige Mennesker havde altid hans Bevaagenhed, og Landets kulturelle og religiøse Liv nød godt af hans Gavmildhed.

Med den Virksomhed, Jens Hvidberg havde, kunde det ikke undgaas, at han blev en meget velstaaende Mand. Han tjente imidlertid ikke Pengene for deres Skyld alene. Faa forstod vel som han Betydningen af Ordene: „Adel forpligter“. Faa har set saa meget paa det fælles bedste, som han gjorde. Derom vidner alene de to store Gaver, han har givet det danske Samfund: Pajbjergfonden, som han stiftede i 1920 til Støtte for dansk Planteforædling og andre almene Formaal, og Idagaardfonden, som han stiftede i 1940 til Understøttelse af kirkelige og almene Formaal, tilsammen Gaver til Samfundet paa ca. 1/2 Million Kroner. Som Belønning for denne Indsats for det almene Vel blev Hvidberg tildelt Ridderkorset. Det turde dog være et Spørgsmaal, om denne Hædersbevisning har gjort større Indtryk paa ham, i hvert Fald saa man ham aldrig skilte med Titlen.

Et virksomt Liv er hermed afsluttet, en Adelsmand er gaaet bort. Vi, der er betroet at føre hans Gerning videre, vil ved at gøre dette i Arbejdsomhed og Trofasthed mod de Idealer, der altid var hans Ledestjerne, sætte ham det bedste Minde.

J. S. Fruergaard.

PROFESSOR, DR. PHIL. AUGUST MENTZ

Med Professor, Dr. phil. A. Mentz, der døde den 6. November i en Alder af næsten 77 Aar, er en af de bedste Kendere af dansk Flora gaaet bort.

Professor Mentz var født den 5. December 1867 i Gilleleje, hvor Faderen var Købmand. Der var her rig Lejlighed til at dyrke de botaniske Interesser, og Grunden blev lagt til den videnskabelige og pædagogiske Indsats paa dette Omraade, som Professor Mentz gennem et langt Liv øvede.

Efter sin Eksamen virkede Mentz først en halv Snes Aar som Lærer, indtil han i 1899 knyttedes til Det danske Hedeselskab som Botaniker. Han kom her til særlig at beskæftige sig med Mose- og Engvæsenet, og næppe nogen anden sad inde med en tilsvarende Viden om disse Jordtypers botaniske Forhold. Denne Viden har man i høj Grad draget Nytte af ved Opdyrkningen af Moser og Enge. Der er Grund til her at nævne Vildmosernes Opdyrkning.

I Perioden fra 1911—23 var Mentz tillige Leder af Hedeselskabets moseindustrielle Afdeling, hvor hans Arbejde, ikke mindst under forrige Verdenskrig, fik stor Betydning.

Lærergerningen laa godt for Professor Mentz. Det var derfor naturligt, at det i 1923 blev ham, der overtog Professoratet i Systematisk Botanik ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole efter Professor, Dr. phil. C. Ostenfeld. Som Lærer var han fremragende, og mange tænker med Glæde tilbage paa hans Forelæsninger og Eksaminationer.

Professor A. Mentz har foruden sin Doktorafhandling: Studier over danske Mosers recente Vegetation (1912) udgivet adskillige meget ansete videnskabelige og litterære Arbejder, f. Eks. *Danske Græsser* (1902) og *Naturfredning i Danmark* (1909). Sammen med C. H. Ostenfeld udarbejdede han 4. Bind af *Billeder af Nordens Flora* (1901—07) og *Planteverdenen i Menneskets Tjeneste* (1906), og sammen med Knud Jessen 4. Bind af *Vilde Planter i Norden* (1937—39).

Professor Mentz's store Indsigt blev taget i Brug paa forskellige Omraader. Han blev saaledes i 1928 Medlem af Frøkontrolkommissionen og var fra 1935 til sin Død dens Formand. Men ogsaa uden for det strengt faglige havde man Bud efter Professor Mentz. Han var fra 1925 Formand for Naturfredningsraadet og fra 1926 for Landsforeningen Den personlige Friheds Værn, og alle disse Opgaver gik Professor Mentz meget stærkt op i.

Ved Professor Mentz's Død er en frugtbringende Gerning afsluttet. Alle de, som han gennem sit omfattende Arbejde kom i Forbindelse med, vil bevare Mindet om ham i Taknemmelighed.

C. A. N.